

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

Факультет іноземної філології та соціальних комунікацій
Кафедра германської філології

БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

Спеціальність 035 «Філологія»

Спеціалізація 035.4 «Германські мови та літератури (переклад включно)»

«Поетичний дискурс на уроках англійської мови»

Допущено до захисту «__» _____ 20 р.

Зав. каф. германської філології ___ канд. філол. наук, проф. Кобякова І. К.

Виконав:

студ. групи ПР-62

Бусько Роман Володимирович

Науковий керівник:

д-р філол. наук, проф.

Швачко Світлана Олексіївна

Суми 2020

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ I. ВИТОКИ ТА ПОХОДЖЕННЯ ПОЕЗІЇ В ЦИВІЛІЗАЦІЇ. РОЗКВІТ ТА РОЛЬ ПОЕЗІЇ В КУЛЬТУРІ ТА ОСВІТІ ЕПОХИ АНТИЧНОСТІ.....	4
1.1 Походження та види ліричного мистецтва.....	4
1.2 Поетичне мистецтво в античні часи.....	6
РОЗДІЛ II. АНГЛІЙСЬКА ПОЕЗІЯ НА ПРОТЯЗІ КУЛЬТУРНО- ІСТОРИЧНОГО РОЗВИТКУ.....	16
1. Середньовічний період надбань у поезії.....	16
2. Англійська поезія на протязі епох Ренесансу та Просвітництва ...	18
3. Англійська поезія у період 19-20 го століть.....	19
РОЗДІЛ III. СУЧАСНІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ЛІРИКИ.....	21
ВИСНОВКИ.....	30
ЛІТЕРАТУРНІ ПОСИЛАННЯ.....	33

ВСТУП

Актуальність роботи: поезія в наш час цікавить набагато меншу кількість людей ніж сто років тому. Проте, це не значить неефективності методів вивчення шкільного навчального матеріалу з допомогою поем чи пісень. В інформаційний вік учні самі можуть коли завгодно отримати доступ до музичних фонотек, цифрових збірок римських елегій віком більше двох тисяч років. Розмиття культурних кордонів, глобалізація усіх сфер діяльності людини, інтернаціоналізм роблять процес збагачення свіжою, достовірною інформацією про життя іноземців не тільки легким, але й необхідним.

Ціль роботи: моніторинг ментально-когнітивної діяльності учнів під час занять іноземною поезією чи співами. Виявити переваги та недоліки прийомів навчання з допомогою віршованої літератури на основі даних практичного досвіду роботи з школярами, студентами. Систематизувати отримані результати для подальшого введення їх в навчальну програму. Перевірка ефективності біхевіористичного, когнітивіського підходів у вивченні іноземних мов. Розроблення індивідуальної програми занять на дистанційному навчанні. Пошук способів підвищення робочої мотивованості учнів поза межами класу. Розвиток комунікативних навичок, креативної складової мовлення, пам'яті та об'єму словникового запасу учнів.

Об'єкт роботи:

Навчальна діяльність (робочий час, дозвілля) учнів та студентів. **Предмет роботи:**

Поетичні твори античності та англійська лірика.

Методи дослідження:

В ході роботи були використані метод емпіричного дослідження при роботі з учнями, експерименти з програмою навчання, теоретичний аналіз результатів анкетування, аудіювання та моніторингу навчального прогресу, збір

даних по статистиці успішності учнів, практичне застосування методу на власному прогресі знання іноземних мов, аналіз іноземних літературних творів, статей по дослідженням педагогіки.

Практична значимість роботи:

Дану роботу можна використати, як базис по освоєнню педагогічних методик викладання; для ознайомлення з теорією та структурою поезії; історичний екскурс.

РОЗДІЛ I

ПОХОДЖЕННЯ ТА СТАНОВЛЕННЯ ПОЕЗІЇ В ЦИВІЛІЗАЦІЇ. РОЛЬ ПОЕЗІЇ В СИСТЕМІ ОСВІТИ ЕПОХИ АНТИЧНОСТІ

1.1 Походження та види ліричного мистецтва

З самого початку слід зазначити важливу річ, що становлення і розвиток поезії в культурі людства бере свої початки із найдревніших часів. Ще в період первісно-общинних ладів, до початку неолітичної революції, до виникнення складної системи мовлення, мисливці-збирачі біля вогню, наслідували звуки природи, виконували танці для виклику дощів. Початок фундаментальних жанрів словесного мистецтва, таких як лірика, драма та епос був покладений з імітацій нашими предками пісень птахів, ревіння звірів чи шуму морських хвиль. Колективна творчість в колі одноплем'я положила фундамент для зародження фольклору та етнічної міфології [13].

Люди передавали історії у уст в уста, старійшини знали напам'ять усі казки, міфи, приказки. Людство стало багаточисленним, появились знаряддя землеробства. Не було причин покидати рідне нажите поселення. Тому функцію культурного обміну прийняли на себе паломники і мандрівники. Вони подорожували та розносили по племенах народну творчість, тим самим об'єднуючи культурне надбання.

Жанри мистецтва, що відносяться до словесних виконують розповідну, епічну функцію для сюжету, або ж наглядно показують діалоги персонажів у

випадку драми. Лірика ж відповідає за передачу емоційного стану мовця у віршованій формі (стилізованій структурі певних фонетичних комбінацій та морфологічних прийомів, літературних тропів).

Билина, казка, байка, загадка віршовані різновиди епічного словесного мистецтва. Ліричність притаманна жанрам оди, елегії, мадригалу, рондо, романсу, сатири, послання, сонету, думи, балади, поеми, гімну, епіграми і так далі.

Віршам притаманна сентиментальність, мотиви розчарування та самотності конкретно у формах елегій. Нещасливе любов і почуття інтимності.

Ода ж навпаки жанр піднесений, урочистий, прославляє історичних персонажів. У віршах часто когось величають чи ніби звертаються, як це характерно для послань.

Пісня- один з найвідоміших і найпоширеніших жанрів лірики. Віршована форма словесності в сукупності з музикою. Ритм гри на музикальних інструментів чи голосів солістів доповнює римування, асонанси, алітерації, ритми віршованих розмірів.

Яскравим прикладом фіксованої структури римування є сонет. Вірш, що складається з 14 рядків. Два чотиривірша і 2 тривірша. Канонічною являється французька послідовність: abba cdcd ccd eed. [14]

Уільям Шекспір в 15 столітті видозмінив французьку та італійську форми сонету під зручності англійської літератури: abab cdcd efef gg.

Рондо теж тверда форма вірша. Складається з 15 рядків з схемою римування: aabba abbr aabbar. R позначає рефрен.

Мадригал - вірш комплімент, часто по відношенню до жінки.

Пастораль - спеціальний жанр античної лірики. Вірші про простих робітників, пастухів, хліборобів.

Лірика була нерозривною частиною співів. Гармонією слова і музичного інструменту. Проте такий розклад подій спричинив індивідуалізацію поезії.

Появу літературності народної творчості. Вона стала виражати не тільки колективне свідоме багатьох поколінь племені чи поселення, але й стала засобом для передачі особистісних переживань розповідача, тепер вже автора твору. Поезія стала конкретним видом творчості і манери розповіді співаків. У ній виражались не прості благання до богів чи неба, а ідеї та філософські думки, почуття та світосприйняття творців.

Поезія - це у певному сенсі віршований твір, мовлення, що набуло конкретної форми та ритму, які не зустрічаються у повсякденній мові. В класичному античному розумінні поезія наділена ритмом, віршованим розміром (наявністю паузи, каузули, цезури) і метром. З історію ці уявлення про функцію і природу поезії звісно помінялись. Адже рекламні банери сьогодні чи наукові трактати середньовіччя мають рифмовану структуру. Проте це не робить їх ліричними.

Лірична поезія має велику різноманітність форм та жанрів. Ода, сонет, балада, білий і вільний вірші. Останній дуже наглядно показує, що для естетичності й урочистості звучання не обов'язково мати строгий порядок складів і комбінацію строф. Від консервативної сталої форми лірика перейшла у андерграунд оспівуючи вже не фольклорні міфи, а індивідуальність її творців.

1.2 Поетичне мистецтво в Античні часи

Розквіт поетичних мистецтв припадає саме на існування полісів Античної Греції- Еллади. На VIII століття до нашої ери -Vстоліття нашої ери. На початку розвитку грецької цивілізації лірики ще була усним жанром. Так, наприклад, в VIII-VII століттях відомі поеми Гомера «Іліада» та «Одіссея» ще не знаходились в рукописному вигляді. Їх співали усно.

Греки не були першими в історії хто став писати вірші. Одна з перших поем відома людству в письмовому вигляді- це «Епос про Гільгамеша» («Про того, хто бачив усе») 2100 року до нашої ери на території Древньої Месопотамії. Викарбувалась клинописом аккадською на камені на основі

шумерських оповідей. До появи всесвітньовідомої Одиссеї, залишилось ще тисячу років [15].

«Епос про Гільгамеша»

*Про всі видавшем до краю світу,
Про познавшем моря, перейшов всі гори,
Про ворогів покорившем разом з другом,
Про яке спіткало премудрість, про все проникавшем:
Сокровенне бачив, таємне відав,
Приніс нам звістку про дні до потопу,
В далекий шлях ходив, але втомився і змирився,
Розповідь про трудах на камені висік,
Спинається обніс Урук огорожений,
Світлий комору Эаны священною. –
Оглянь стіну, чиї вінці, як по нитці,
Погляди на вал, що не знає подобья,
Доторкнись до порогів, лежачим здавна,
І вступи у Эану, житло Іштар, --
Навіть майбутній цар не побудує такого,--
Піднімись і пройди по стінах Урука,
Обозри основанье, цеглу обмацай:
Його цеглу не обпалені чи
І закладені стіни не сім'ю ль мудрецями? [19]*

Записана поема на дванадцятьох шестиколонних табличках. Головний герой- Гільгамеш, у якого головний ворог Хувава- охоронець священних кедрів. За подвигами Гільгамеша як і Геракла слідкують боги.

Цей твір- пісня про вірну дружбу Гільгамеша і Енкінду, що проходять скрізь перешкоди разом. Твір підіймає теми пошуку безсмертя, місця людини у світі. Часто епос Гільгамеша порівнюють з Іліадою та Одиссеєю Гомера.

Проте греки першими постановили поезію, як письмовий жанр і предмет базової освіти громадянина. Від греків ми позичили такі поняття, як «школа»,

«гімназія», «ліцей», «педагог». Древньогрецька система освіти, або як її називають Класична полягає не тільки у вивченні античної грецької, латинської мов і літератури, зокрема поезії, але й в грамотній підготовці молодого покоління для кар'єри у місті-полісі.

Термін «Пайдея» оприділяє іменно виховання вільної у правах і мисленні людини. Формуванні благочестивого громадянина, що сам буде вирішувати чим йому зайнятися в житті і демонструвати суспільству свою доблесть.

Солідних сфер діяльності було не те щоб і багато: політика, адміністративне управління, воєнна справа, а в пізню Елліністичну епоху і церковна служба. Професії з спеціалізованим набором навичок та знань були притаманні тільки ремеслам, що вважались уділом рабської праці, або роботи для простих людей. Ремесла, звісно, можуть бути й інтелектуальною роботою. Проте вони будуть відрізнятися своєю вузькою направленістю.

Звісно знання і навички передавалися по сім'ям від батька до сина. Існували спеціальні школи ремесл. Школи образотворчого мистецтва, медицини і так далі. Проте хорошу освіту могли дозволити лише заможні члени суспільства. Освіта була платна. У античній Греції освітня система заточувалась під спадкоємців елітних родів. Таку освіту прийнято називати елітарною. Для невеликого кола політиків, воєнних, рабовласників. Пізніше, з появою філософських напрямків освіта стане поширюватись на усіх членів суспільства.

Починаючи з V століття до н.е. греки віддавали на навчання хлопчиків віком від 7 років. До тих пір діти залишались на піклування матері. Головні вимоги дошкільної освіти лише дві: грамотне мовлення і благопристойна поведінка дитини. Хлопчики займалися з педотрибом- вчителем гімнастики, фізкультури. Проходили мовні заняття у граматики та відвідували курси музики у кифариста. Заняття у кифариста передбачували заучування поезії класиків напам'ять, по-скільки лірика та музика невід'ємні складові духовного прогресу учня.

Усі ці предмети призначені збалансовано розвивати індивіда. Мусичні заняття- це предмети, що вивчають під впливом муз. Музика, науки, філософія, поезія. Читання відомих поетів- діло гідне наслідування. Таке виховання по Аристотелю, який вважав «виховання» розвиваючою діяльністю згідно високих чеснот. Вільна людина, на відміну від раба, за цим принципом, володіє вільним часом для занять лірикою і музикою, участю в хорах, симпозіумах (важливий засіб соціалізації). Вільний час або «схола»- це суміш корисного, розумного і прекрасного. Тільки так досягається досконалість по Аристотелю.

Піфагорійці положили початок науці-гармоніці, яка вивчала закономірності звуків та чисел у музиці. «Музика лічить душу, медицина лічить тіло». В своїх працях Платон, частково Аристотель дають розгорнуті міркування про вплив ладів, мелодій на душу і розум. Ці ідеї в наступні епохи запозичать християнські поети.

Саме Аристотель визначив форму поезії як жанру літератури і розділив поезію на три класи:

- Епічну поезію,
- Ліричну поезію
- Драматичну поезію.

Все в ті часи писалось у віршах. Не було прози.

Аристотель вважав, що поезія має меметичні властивості. Тобто вона відтворює об'єкти реального світу у віршованій формі. Поезія не пояснює, не являється набором інструкцій, а імітує саме життя. Батальні поеми не зобов'язані пояснювати що конкретно за битва. Вони відображають, ніби реплікують художні і чуттєві образи самої битви, передаючи досвід переживання події, замість роз'яснення суті.

В Греції того часу терміни навчання найчастіше визначалися заможністю батьків. Багаті починали вчитись найраніше і закінчували найпізніше. Вчились

писати, читати, знайомилися з поетами, заучували вірші напам'ять, декламували, вивчали слова, морфологію.

Потрібно додати, на той час школа являлась не будівлею, куди приходили студенти, а набором дисциплін у певного викладача. Також педагог у грецькі часи вважався не викладачем, а скажем таким вихователем. Водив дітей до школи і слідкував за успіхами навчання.

Гімнастикою займалися у спеціальних будівлях- гімназіях. Це поняття теж перетерпіло зміни. Античні греки займалися спортом голі. «Гімнос», тобто «голий», звідси і походить назва гімназій. В Елліністичну епоху появились в гімназіях появились окремі кружки для занять. Саму гімназію очолював гімнасіарх.

Появилась двох ступенева освіта. Крім вище написаних занять учні могли залишатись на поглиблене вивчення класичних авторів з 11 до 14 років. Відібрані для шкіл поетичні тексти найкраще збереглися до наших днів. Усі необхідні роботи для занять словесністю. Словесність- це задача морально-інтелектуального виховання студентів. Праці Гомера, трагіків, комедіографів, поетів, ліриків, ораторів не пропали, адже їх копії були просто в кожній школі.

В ранній античності популярними жанрами були епічні міфи про героїв, богів та монстрів. Боротьбу вищих сил, куль природи. Починаючи з VII- по VI століття до н.е. стали затребуваними вірші про любов, дружбу. В центрі уваги слухачів, читачів знаходиться особистість людини з її переживаннями. Час творчості Архілоха, Анакреонта, Піндара, Сапфо, Солона.

На V століття, конкретніше Класичний період древньогрецької літератури, припадає розквіт театру. По трагедії «Арістея» Есхіла, як родоначальника театральних виступів, ставлять драму. Відомі твори Софокла та Евріпіда, такі як «Цар Едіп» і «Медея»- приклади справжніх серйозних трагедій. Трагедії в Греції зображали жорстоку боротьбу особистості героя і суспільства чи навіть самого світу.

В той час комедійний жанр піднімав меншу, більш побутову проблематику. Комедія розказувала про побут звичайних простих людей, а не богів чи королів. Піджанром комедії була популярна пародія. Так Аристофан у своїй пародії «Жаби» зробив нариси на трагедії Еврипіда.

III-II століття до н.е. грецький півострів був захоплений римлянами. Римляни відібрали собі багато культурних надбань еллінів, правда, з деякими коригуваннями.

Учитель граматики початкового рівня у римлян називався «літератор». Римляни зовсім не цікавились музикою. Гімнастика, саме як вид спортивних змагань їх не приваблювала. Римляни стверджували, що гімнастика формує з дітей красивих молодих спортсменів, а не воїнів чи солдатів. Часто тренування римських юнаків проходили на свіжому повітрі (відоме місце- Марсове поле). Практикувались біг, різні види боротьби, плавання, кулачні спаринги. Все що необхідне для виховання нових легіонерів в армію.

Хоча у I столітті до н.е. література переживала кризу і поступалась місцем наукам і філософії, поезія залишила за собою популярність мас та не втратила свіжості ідей. Римляни добавили до переліку грецької класичної літератури своїх класичних авторів. Вергілій та Гораций стали класиками при житті.

Група молодих римських поетів, називаючих себе «неотериками» відмовилась від використання великих віршованих форм творів. Суспільне було менш інтересним ніж приватне, сентиментальне. З древньою римською-грецькою традицією були не згідні й Вергілій, Гораций, Овідій, Катулл.

Вергілій пише «Енеїду»- поему про міфічне минуле римлян.

Vergil [20]

Eneida

*Arms, and the man I sing, who, forc'd by fate,
And haughty Juno's unrelenting hate,
Expell'd and exil'd, left the Trojan shore.*

*Long labors, both by sea and land, he bore,
And in the doubtful war, before he won
The Latian realm, and built the destin'd town;
His banish'd gods restor'd to rites divine,
And settled sure succession in his line,
From whence the race of Alban fathers come,
And the long glories of majestic Rome.
O Muse! the causes and the crimes relate;
What goddess was provok'd, and whence her hate;
For what offense the Queen of Heav'n began
To persecute so brave, so just a man;
Involv'd his anxious life in endless cares,
Expos'd to wants, and hurried into wars!
Can heav'nly minds such high resentment show,
Or exercise their spite in human woe?*

Вергілій

Енеїда

*Озброєння, і чоловік, про якого я співаю, який, за долею,
І непокірна ненависть Юнони,
Виштовхнутий і вигнаний, виїхав з троянського берега.
Багато роботи, як по морю, так і по суші, він занудьгував,
І в сумнівній війні, до того, як він переміг
Латинське царство і побудувало місто пророчене;
Його боги прогнали відновити обряди божественні,
І влаштував впевнену спадщину в його роді,
Звідки походить раса Альбанів,
І довгі слави величного Риму.
О Муза! причини та злочини пов'язані;
Яка богиня була спровокована, і звідки її ненависть;
З якого образи почалася королева Небесна
Переслідувати так сміливого, так просто чоловіка;*

*Залучав своє тривожне життя до нескінченних турбот,
Експозиція хотіла, і поспішала у війни!
Чи можуть тяжкі розуми проявляти такі великі обурення,
Або здійснювати свою злобу в людському горі?*

Горацій пише оду (урочистий віршований твір посвячений історичним подіям чи героям) про імператора Августа.

Публій Овідій Назон написав найбільшу за обсягом поемув Римській літературі. Головна тема про любов- «Метаморфози». У творі активно використовуються елементи міфології, легенди, оповіді для осмислення внутрішнього світу людини. Спроба заглянути в нього.

Книга сьома. [21]

*Море судном пагасейським уже борознили мінійці.
Скоро й Фінея побачили. В пільмі очей своїх вічній
Віку старий доживав у нестачах; синам Аквілона
Птиць-півжінок відігнати вдалось од злощасного старця.
Досить усі вони вкупі з Ясоном, вождем, набідились,
Поки мулкий прудководого Фасіса вгледіли берег.
До владаря приступили відразу по Фріксове руно,
Й він їм нечувані виклав умови - труди непомірні.
В серці Еета доньки спалахнуло тим часом кохання.
Довго з собою вела боротьбу, та коли пригасити
Розум жаги не здолав,- «Опираєшся марно, Медес,-
Мовила,- певно, змішався тут бог, і було б мені справді
Дивно, якби це не був саме той, що керує любов ю.*

Молодь вивчала «Одіссею» в латинському перекладі. Вивчались й історики, географія, астрономія, право.

Стосовно професії вчителя. Ні в Римській Імперії, ні у Грецьких містах цей рід заняття повагою не користувався. Вважалось, що викладач –це перш за все ремісник, заробляє на життя ремеслом навчання, працює заради державної платні (яка часто була невелика у Римській Імперії), часто свариться з

батьками, які своєчасно не виплачують кошти за освіту. Сатирик П століття Лукина в одній з своїх пародій пише, що тутешні царі, попадаючи в підземне царство вимушені, або продавати солені огірки, або учити інших грамоті. Історик Свтоній пише, що перші римські граматиками були вільновідпущені раби. Сенека старший пише, що соромно було вчити тому, що прекрасно було вивчати.

Освіта у Римі була двомовна. Якщо взяти конкретно період республіки то можна провести паралель з царською Росією. Усі володіють рідною російською мовою, в той час як заможні дворяни розмовляють ще і на французькій. Подібним способом облаштувалась ситуація у Римі. Де солідно було знати крім латинської ще і грецьку мову. Часто бувало, вчив грецької привезений з Балкан раб.

Окрім філології вивчалась і риторика. Шкіл для дівчаток не було. Всі знання передавались від матері до дочки в домашніх умовах. Єдиним винятком можна було б вважати Спарту. Там дівчатка на ряду с хлопцями теж отримували фізичну підготовку. Різниця, правда, полягала в вихованні майбутнього покоління фізично здорових матерів. Ще в Пергані і Теосі розташовувались школи суміжного режиму. Проте в цілому дівчатка були значно гірше освічені ніж хлопчики. Рівень доступності освіти залежав від соціального статусу батьків. Ще не було ідеї загальної освіти навіть для чоловіків. Майже вся освіта була платною, не враховуючи Спарту.

Єдиний поліс , який брав на себе зобов'язання піклувати хлопчиків з восьми до двадцяти дев'яти років. Поліс надавав лише воєнну підготовку. Інститу Ефібії в Афінах проводив підготовку з 18 до 20 років. Ефеби та наставники отримували фінансування від міста. Все одно було дорого. Навчались там традиційній атлетиці, володінню зброєю і спорядженням, стрільбі з лука.

В період Еллінізму відбулась зміна в Ефібії стали давати початкову філософську та риторичну освіту. Всю освіту можна умовно порівняти з

середньою школою. Очевидно, що для політичної кар'єри цього було недостатньо. Зародився праобраз «вищої освіти» в V столітті до нашої ери. Появились нові типи вчителів- софісти (мудреці), як професійні викладачі. «Софістес» перекладається як спеціаліст, компетентний в своїй області. Вперше в історії Європи появились сильно освічені вчителі, що працювали за окрему немалу платню.

Відбувся розкол на кефаристів з їхньою старою моделлю навчання «Пайдеєю» і на софістів з їхніми дисциплінами по риториці, логіці, геометрії, фізиці і так далі.

Софісти гастролюючи викладачі. Постійно їздять з міста до міста і читають курси лекцій. Появляються постійні школи в містах. Школа Ісократ в IV столітті в Афінах і Академія Платона, де часто велись дискусії на тему, що ж важливіше риторика чи філософія. Платон насміхався над софістами тому що, у них немає спеціальної освіти у вузьких областях, а риторики недостатньо. Що вони тільки і вміють переконливо говорити про речі які не вивчали і не мають компетенції. І не зважаючи на їх скудну обізнаність вони претендують на глобальні знання у всіх речах. З його точки зору у софістики немає предметної області, де її можна застосувати. Знати все означає тільки говорити, що розбираєшся у всьому. Таким методом цінного досвіду не получитьи.

Філософія Платона у свою чергу припускає, що необхідно не навчити людей говорити про все, а дати певний напрям польоту думок і розвинути його потенціал. Такого ефекту можливо досягнути за допомогою чотирьох математичних дисциплін: арифметика, геометрія, музика, теоретична астрономія і шляхом регулярних вправ з діалектики. Потрібно роздумувати про суть речей, а риторики для цього недостатньо.

Ісократ вважав, що філософія містить багато непотрібних знань. Риторика ж у свою чергу куди більш практична й корисна. Він признає, що необхідно займатись і математикою і астрономією, але для державної діяльності це не принесе користі. Ключовим ставиться правильне виховання, тренування

розуму, наслідування великих авторів минулого для формування морального компасу хлопців, вміння мислити і роздумувати з самим собою, щоб освоїти ораторські таланти.

Цей спір став основною освітньою дилемою шкіл всього античного світу.

В період еллінізму філософія більше зосередилась на пізнанні природи речей ніж на політичній діяльності. В період пізньої республіки Цицерон вважає ідеалом злиття риторики і філософії. Неправильно коли філософи не знаходять практичного застосування своїм знанням.

Щоб вчити філософію треба було переїхати в Афіни чи будь-яке інше крупне місто. На це не у всіх хватало коштів. Для кар'єри хватало цілком риторики, правопису і права. Але тільки в рамках курсу філософії можна було получить освіту по природничим наукам.

В рамках таких філософських шкіл з'являється нове поняття в системі освіти- пропідевтика. Тут розуміється ідея, що не зразу приходим до вершини знань, а довго тренуємося у інших дисциплінах.

З античності ідея мережі наукових дисциплін зв'язаних між собою загальною темою перейшла в середньовічні школи, а звідти і в сучасну модель освіти.

РОЗДІЛ II

АНГЛІЙСЬКА ПОЕЗІЯ НА ПРОТЯЗІ КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНОГО РОЗВИТКУ.

2.1 Поезія англійського середньовіччя.

Всього літературу середньовічної Англії розділяють на 3 етапи [2]:

- Англосаксонська література V-XI ст.
- Період нормандських завоювань XI-XIII ст.
- Період зрілого середньовіччя XIV ст.

Коли ми говоримо про літературні пам'ятки англосаксонського часу на думку відразу спадає широко відома поема про старовинну германську міфологію «Беовульф».

Особливістю середньовічної лінгвістичної ситуації була багатомовність населення. Через перебування у складі провінцій У Римській імперії періоду античності та через вторгнення норманів на землях Англії існувало три мови: латинська у клерикальних справах та церковних службах, французька, як мова елітарної знаті та англійська- мова простого люду. Таке різноманіття сильно вплинуло на жанровий розвиток літератури. Англійська література росла на підґрунті народної творчості, пісень, героїчного епосу, переказів та легенд. Широко поширені серед народу жанри балади та пісні.

Так серед знаті поширилися романи про походження короля Артура та лицарів Круглого столу, пропагувалися лицарські подвиги та чесноти. Спочатку романи були на французькій, тільки у 13 столітті появився переклад на англійську. [3]

Звичаї та побут середньовічної Англії чудово передав Джефрі Чосер 1397 року у збірці «Кентерберійські оповідання». Зображені персонажі були простими людьми з вулиць міст. Детально описував індивідуальні риси кожного персонажа. Його приналежність класу і групи населення.

Великий вплив на творчість зробила столітня війна між п'ятьма англійськими та п'ятьма французькими коронами [4]

Звісно ж середньовічна Англія не була б собою без балад про легендарного Робіна Гуда. Майстерний лучник, бідняк, йомен, що забирає у багатих і віддає бідним дуже сподобався простому населенню.

Велику частину складали лірико-драматичні балади, повернення до яких робили і літератори наступних епох: «Леді Ізабел» «Дві сестри», «Чайлд Уотерс», «Жорстокий брат».

2.2 Поезія англійського Ренесансу та епохи просвітництва

Ренесанс або ж Відродження. Ця назва говорить сама за себе. Період сильних змін, точніше повернення до старих філософських, мистецьких напрямків Античності. Особливістю відродження філософії Платона була корнева ідея любові, зв'язку земного і божественного. Повернення до ідей гуманізму і антропоцентричності свідотосприйняття.

XVIII століття- етап переходу до нових художні систем. Зрушення «естетичного компасу» вимушує митців повертатись до старих, забутих ідей та символів. Підсилюється зацікавленість готикою

Наслідування перетворилось в суперництво. Характерна риса англійського поетичного відродження. Томас Уайет, граф Генрі Серрей в подорожі до Італії надихнулись ностальгією античної поезії.

Настав час шліфування англійської поезії традиціями цивілізації попередників. Бо останнім разом англійська поезія досягла свого піку за Чосера. Чосеру вдалось скомбінувати італійські та англійські способи версифікації. Після нього аж на півтора століття нікому не вдавалось вийти за рамки посередності. Він зробив у англійському віршуванні силабо-тонічну реформу. Завдяки йому появилась «королівська рима», точна і багата на варіанти римування.

Поширеними стали «доггерелі» інакше кажучи собачі вірші. Настільки ж нерівні як собачий біг. Вірші з римою проте позбавлені метрики.

Подібну проблему взялись вирішувати Томас Уайет та Генрі Серреєм. Послідовники яких створили поетичну школу. 1557 рік вийшов збірник віршів метрів-родоначальників. Була створена нова англійська метрика, катрени, сонети, терцини. Інша характерна риса ренесансної поезії– поєднання непоєднуваного всюди. В прозі. В драмі. [5]

Видатним поетом 16 століття був Філіп Спенсер. Грамотний державний діяч. Його робота «Захист поезії» 1580х років стала джерелом поширення нових ідей, розбір словесного мистецтва того часу. Спенсер писав сонети, цикл

«Астрофелит і Стелла », пасторальний роман «Аркадія» 1590 го року. Його «Пастуший календар» найважливіша точка в історії англійської поезії з часів «Кентерберійських оповідань». Для Спенсера суть поезії полягала в свободі від тяжкості реальності у світі художніх ідеалів речей, відображень справжнього світу.

В «Королеві фей» Спенсер зображає алегоричний образ двору королеви Єлизавети у формі галантного оповідання, використовуючи досвід відтворення лицарських романів. В придворному житті відроджувались куртуазні традиції. [5]

В 80-90 роки XVI століття відбувається поетичний вибух. Поезія поширюється на все, на побут. Важливо було красиво грати на лютні і складати вірші. Тисячі сонетів написаних у ті часи. [6]

Ліричним поетом побував і Шекспір. Під час перерви між драматургією він написав дві поеми «Венера і Адоніс» та «Збезчещена Лукреція».

2.3 Англомова поезія 19-20 століть.

Найвиразнішу характеристику літератури доби романтизму дала французька письменниця Ж. де Сталь: «Тільки романтична література здатна удосконалювати, бо її коріння в нашому власному ґрунті, і вона може проростати і оживати; вона відповідає нашій вірі; нагадує про нашу історію; за походженням вона є давньою, але не античною». Творчість розуміється як органічне явище. Форма творчості залежить від культури і соціальності її митців. Що очевидно, враховуючи все різноманіття жанрів та напрямів цієї доби: «лейкісти», «байроністи». [3]

Оновні риси романтизму:

Гротеск, утопічна фантастика, історична ностальгія, іронічна самооцінка, антираціоналізм, «незвичність», тяжіння до старини.

«Озерною школою» називались перші англійські романтики. Жили в озерному краї і творили поезію. Вільям Вордсворт, Роберт Сауті, Семюел

Колрідж. Троє друзів познайомились 1795 рок. З тих пір разом поетизували, обговорювали літератур, філософію і плани на майбутнє.[7]

Колрідж писав: «три людини з однією душею». Їхня творчість ніби була протестом проти консерватизму Англійського класицизму з його штампами, занадто пишною лексикою, елітарністю.

В Англії романтизм проявлявся ще у 18 столітті, проте тільки зараз стали помітними його риси.

Англійськи романтизм розділяється на 3 покоління [8]:

Старше з Блейком, Вордсвортом, Колріджем, Сауті

Середнє з Байроном, Шеллі, Кітсом

Молодше- Карлейл.

Твори Блейка «Пісні невинності», «Шлюб неба і аду», «Привід Авеля» показують як Блейка чужо відноситься до тогочасної науки. Вордсворт - найвизначніший в Англії поет. 1798 рік Вордсворт разом з Колріджем видають збірку «Ліричні балади» з поемою Колріджа «Сказання про старого морехода».

Вордсворт підтримував реформу поетичної мови. Використовував розмовну мову, побутову лексику. Слід відзначити вплив Драйдена на жанр тогочасної оди: «Похоронний вірш монарху». [5]

На початку 18 століття Дж.Свіфт привніс сатиру в жанр оди. Продовжував традицію Бена Джонсона «Оді до себе з приводу критики на пр'есу» Чарльз Коттон написав цикл «Смерть», «Надія», «Злидні», «Меланхолія», «Жінка».

Вальтер Скотт почав писати літературу пізно. В 33 роки. Шотландець захоплювався історичним фольклором, антикваріат. Написав у 1805 році «Пісні шотландського кордону».

Настало вікторіанське століття. На зміну прийшов новий вік, зміни в економіці, політиці, моральному становищі суспільства і літератури зокрема.

Літературна картина дуже нагромаджена. У ній діють декаданс, неоромантизм, натуралізм, реалізм і так далі.

Фундаментальне питання естетики –протиставлення мистецтва дійсності 1917-1945 років. Песимістичні ідеї хаосу, духовний ескепізм, режим відчуженість,. Протягом 20 століття зростає роль ямбу. Стає найбільш використовуваним розміром. Харді, Хаусман, Оуен і так далі.

Отримав розвиток вільний вірш у Еліота, Єйтса, Джойса.

Мрійливі роздуми про взаємини людини і світу кинули рефлексію на англійську поезію. В творах часто показувалась безвихідь, самотність, приреченість у буржуазному світі і навпаки потреба високих ідеалів.

РОЗДІЛ ІІІ

МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ПОЕЗІЇ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

На мою думку, буде доречно почати даний розділ з посилання на спір двох античних інтелектуалів Ісократ та Платон, написаного вище. В даній ситуації я підкреслюю той момент, що вони уособлюють собою два протилежних підходи, як у вивченні та викладанні давньогрецьких дисциплін, так і сучасних методиках викладання будь-якого предмету. Тим більш доречною я бачу аналогію з грецькою «пайдеєю» і її прийомами вивчення сюжетів через ліричні твори та музику, адже використання ліричних поем, невеликих віршів, пісень досить ефективний спосіб при викладанні іноземних мов учням, як початкового рівня володіння мовою так і рівня близького «нейтив спикер». Як маленьких школярів так і студентів вузів.

Припустімо Ісократ і Платон спорять конкретно за способи вивчення іноземних мов. В такому випадку, суть підходу Ісократ до викладання полягає в вихованні грамотного мовця з ідеальною середньостатистичною вимовою. Мовець на просунутому рівні володіє граматиною, правилами фонетики і

правопису, вміє ставити питання і відповідати на них. Так в чому ж проблематика даного підходу?

Негативна сторона в відсутності компетенції певних сфер діяльності суспільства. Тому що, мова перш за все засіб комунікації. А значить без культурного іноземного багажу і володіння фаховою мовою, сленгом, індивідуальним підходом у мовленні. Платон в цьому випадку правий коли сказав, що софісти тільки й вміють що впевнено говорити про речі, які не розуміють.

Мінуси ж підходу Платона я бачу навпаки у недостатній практиці мови. Учень за такою методикою може оволодіти великою кількістю лексем. Безсумнівно широкий вокабуляр велика перевага, але нестача практики мовлення. Такий учень бачиться мені ерудированим, але зі страхом перед мовою. Відсутністю комфортної зони і уявлення про мову на фундаментальному рівні. Практичне застосування таким навикам не покаже плідних результатів саме по собі.

Я схильний до ідеї об'єднання цих двох підходів у вивченні. Встановлення індивідуального балансу кожному учню, залежно від рівня його знань й володіння грамотним незажатим мовленням.

Лірика, пісні, віршовані твори усіх них об'єднує експресивність художніх засобів. Ритм, метр, яскраві ліричні образи, епітети, метафори, римування. Людський розум краще засвоює незвичайні, колоритні явища та ідеї. Лірика ідеально підходить для швидкого запам'ятовування іноземної лексики. Римування об'єднує набори слів з схожими закінченнями, завдяки чому кількість завчених слів і морфем в рази більша ніж при звичайному тексті. Пісні банально легше запам'ятовувати. Школярі приділяють велику частину часу для прослуховування закордонних англійських та американських груп. Чому б не зробити тоді уроки веселішими. Відчуття зубріння понижує ефективність прогресу. Мотивовані студенти будуть частіше прослуховувати

улюблену пісню, вірш і зміцнювати вже сформовані семантичні зв'язки слів з пісні.

Переваги лірики у вивченні мов:

✓ Інтерактивність надає більше варіативності взаємодії з текстовим матеріалом. Переказування, розбір сюжету, співи, встановлення логічних сюжетних послідовностей на анкетуванні, створення свого власного твору на основі або з власних ідей

✓ Розважальність полегшує процес навчання і продовжує час за освоєнням предмета, досягається висока концентрація

✓ Розвиває пам'ять як короткочасну так і довготривалу. Чим регулярніше повторення тим на довше учень засвоїть нові слова

✓ Розширює лексикон слухача за рахунок оригінальних слів, римування не похожих по значенню слів.

✓ Наглядно демонструє граматичні, синтаксичні конструкції при різних стилях мовлення.

✓ Доступність книжок, аудіоплеєрів, смартфонів, комп'ютерів. Будь-яких носіїв інформації в любых місцях.

✓ Різноманіття акцентів, вимов розширює навички слухання у школярів, формуючи свій власний стиль розмови.

✓ Велика кількість методик з якими можна комбінувати вивчення іноземної мови.

✓ Відсутність необхідності в додаткових матеріалах. Основний об'єкт уроків це текст та слова. Не потрібна ні лабораторія, ні спортивний майданчик для роботи.

✓ (Метод біхевіоризму) Можна використовувати пісні як нагороду чи невелику перерву у роботі, щоб покращити настрій учням та підвищити ефективність за рахунок розважального стимулу.

Елемент гри з інтерактивністю дозволяє учням застосовувати отримані знання, комбінувати різні методи дослідження, перевіряти свої припущення і

навички володіння мовою. Отримані переживання від колективних співів чи зачитування своїх віршів значно підвищують мотивацію учнів, їх залучення до процесу. Поглиблення досвіду, отриманого від вирішення завдань. [17]

Учні можуть, виконуючи вправу, розставляти картинки з сюжетами пісні по порядку, чи вписувати пропущені слова після прослуховування. Будь-яка вправа з піснею становить комплексний набір випробувань. Наприклад, щоб виконати вправу учень повинний прослухати пісню, оприділити значення невідомих слів опираючись на досвід та інтуїцію, зрозуміти зміст та відповісти на питання на англійській мові. Це може відбутись всього за 10 хвилин. А учень вже отримує власний мовленнєвий досвід, формує свій стиль мовлення і навички, аналізує контент пісні, розкриває свій творчий потенціал, збагачується культурними надбаннями.

Приклад завдань для студентів.

Перевести пісню на українську мову. Виписати нову лексику. Обговорити з сусідами по парті сюжет та прихований підтекст.

Colterwall [23]

Johny Boy's Bones

Well I wish I was in the land of cotton

Old times they are not forgotten

Look away, look away, look away

Dixie Land

Hollow my skit and cannon

Half torn his grey cloak

Don't he look fine and handsome

Don't he look at his most

Forty-five in the fox holes

And of this I will boast

Don't they look fine and handsome

My poor Johnny-boy's bones

*Well, who will bring back
my Johnny-boy's bones
To lay 'neath the trees
of his Tennessee home
Hey box, hey box
made o' sturdy white oak
With his arms folded up
and his blue eyes all closed.*

Колтерволл

Кістки мого бідного хлопчини Джоні

*Ну, я б хотів, щоб я опинився у країні бавовни
Старі часи, вони не забуті
Подивіться в сторону, відведіть погляд, відведіть погляд
Діксіленд*

*Порожній мій жарт і гармата
Напівроздертий його сірий плащ
Хіба він не виглядає чудесно і красиво
Хіба він не виглядає на всі сто?
Сорок п'ять в лисячій дірі
І з цього я буду хвалитися
Хіба вони не виглядають прекрасно і красиво
Кістки мого бідного Джонні-хлопчика*

*Що ж, хто поверне
Кістки мого Джонні-хлопчика
Покласти під покров дерева
його дому в Теннессі*

Гей, поле, агов поле
Зроблений о 'міцний білий дуб
схрестивши руки
І його блакитні очі закриті

Текст повинний нести достатню актуальність, бути інформативним і багатим на нову лексику, враховувати смаки та інтереси студентів, відповідати конкретній цілі уроку:

- Забезпечувати нову лексику та книги для зручного включення в процес роботи
- Повторення матеріалу уроку
- Ставити учнів за зону комфорту. Погружати в середовище, де єдиний вихід це пристосуватися та вивчити мовні прийоми
- Заохочувати креативну діяльність та самовираження
- Моніторинг успішного засвоєння матеріалу з допомогою тестувань
- Оприділення індивідуальних особливостей кожного учня чи абітурієнта

Негативно покажеться використання:

- Лірики чи поезії невідповідного віку та рівня володіння мовою. Вийде або гальмування навчального прогресу або його зупинка через велику кількість невідомих слів, граматичних та синтаксичних конструкцій, що не доступні розумінню учнів на певних етапах.

- Записів поганої якості чи з наявністю фонових шумів, перешкод.
 - Швидких куплетів та сильних акцентів мовця.
 - Неякісні по смислу твори, безідейні вірші.
 - Використання тільки одного підходу лексичного чи граматичного.
- Неправильний баланс вправ на вивчення нових слів чи граматичних конструкцій.

План роботи на уроці

Підготовка до уроку

1. Вибрати підходящий вірш для мовного рівня учнів.
2. Відредагувати, закривши старі слова.
3. Роздрукувати на листках і роздати

Процес. Безпосередня робота

4. Учні слухають пісню та вписують у пропуски слова
5. Розставляють з картинок правильний сюжетний ланцюг
6. Перевіряють свої відповіді
7. Весь процес відбувається на англійській мові
8. Учні придумують з набору слів та картинок свій невеликий вірш
9. Розказують його членам своєї команди і складають кожен свою частину вірша у єдиний твір. Розвивають монологічне та діалогічне мовлення.

Оцінювання прогресу та додаткові завдання

10. Учні пояснюють зміст своїх творів
11. Для учнів просунутих рівнів можна задати поему з ребусами, де є пропущені моменти сюжету. І потрібно вибрати правильні речення, щоб закінчити сюжет.

Whalt Whitman [22]

The leaves of grass

To a Historian

You who celebrate bygones,

*Who have explored the outward, the surfaces of the races, the life
that has exhibited itself,*

*Who have treated of man as the creature of politics, aggregates,
rulers and priests,*

*I, habitant of the Alleghanies, treating of him as he is in himself
in his own rights,*

Pressing the pulse of the life that has seldom exhibited itself,

*(the great pride of man in himself,
Chanter of Personality, outlining what is yet to be,
I project the history of the future.*

Історику

*Ви, хто святкує минуле,
Хто дослідив зовні, поверхні перегонів, життя
що проявив себе,
Хто ставився до людини як до істоти політики, агрегатів,
правителі та священики,
Я, звик алегонів, поводжуся з ним таким, яким він є в собі
у власних правах,
Натискаючи на пульс життя, який рідко виявлявся,
(велика гордість людини за себе,)
Чарівник особистості, окреслює те, що ще має бути,
Я проектую історію майбутнього.*

Сучасні методи вимагають оновлення навчально-виховного процесу. Головна ціль задоволення індивідуальних потреб та талантів учнів. Їх прогрес та переосмислення мотивації учня щодо здобуття освіти. В 21 столітті як ніколи почала цінитись мовна компетенція абітурієнтів. Змішане чи дистанційне навчання показали свою ефективність тільки у випадку повного включення студента у процес і мотивованість до отримання нових навичок самостійно. Велика база застосувань літератури, на смак кожного, для розкриття індивідуальних манер і прийомів самостійного навчання дітей [17].

Методики використання лірики інтересували багатьох мовознавців. Таких як А.А. Миролубов, В.Лобанова, С.Н. Савина та інших. Пісня являється особливим жанром, бо поєднує риси поезії та музики. На матеріалі віршів можна тренувати виразне читання, вимову. Діти молодших та середніх класів постійно прагнуть до новизни, тому вони швидко втомлюються від однакових

уроків. Поезія, з її унікальними стилями та ретельно відібраним лексиконом у свою чергу може привнести цей елемент новизни для молодого покоління.

Краще всього групувати словники за темами уроків. The food, the Weekend, Medicine, the countries. Таким чином, в комбінації з повторенням фраз типу I have got, what do i?, when we travel краще запам'ятовуються ключові слова. Учень привикає до конкретних ситуацій і контекстів при розмові на такі теми.

Також діти будуть з захопленням готуватись до тематичних уроків на західні свята, типу Хеллоуїну чи Різдва. Це чудова можливість на ділі вивчити не тільки англomовну лексику та нову граматичну базу, але й поглибитись у культуру, традиції та звичаї іншого народу. Збагатити досвід новими переживаннями і сформувати свої власні лінгвістичні асоціації з святами.

За даними по статистиці навчання київських шкіл, при використанні пісенних елементів в учнів уроку на 80 процентів підвищився інтерес й результативність протягом занять. Співаючи студенти опановують над сегментні засоби організації мови. Вивчивши пісню, студент засвоїть граматичну схему побудови, нову лексику з аспектами вимови й інтонації.

Відбирати матеріал слід відповідно рівня мовленнєвої компетенції.

В піснях старі слова можуть появлятись в умовах нового контексту міняючи зміст тексту.

Римовані структури можна використовувати в конкретних ситуаціях при навчання вище середнього рівня:

- При формуванні навичок говоріння з комбінуванням, трансформацією граматичного матеріалу.
- Для розслаблення та зняття напруги.
- На етапі формування рецептивних навичок.
- В якості додаткового матеріалу після основного заняття.

Можна використовувати римовані ліричні твори як основу чи доповнення до відео уроків в Сучасних Освітніх Технологіях. Таке вербальне підкріплення візуальних збудників покращить ефективність заучування нових понять, термінів, граматико-синтаксичних схем. За фільмом чи мюзиклом. Велика кількість дитячої анімації використовує мелодії та пісні для розкриття сюжетів.

Для початківців брати більш прості реченні з повільною читкою і простими темами, як осінь, магазини і так далі. На просунутому рівні можна брати навіть спеціалізовані тексти з використанням сленгу і лакун, переносного значення слів, скорочень вимови, речових оборотів не притаманних рідній мові. Дуже широкий спектр ускладнення процесу навчання, обмежений тільки фантазією викладача і студента.

ВИСНОВКИ

Поезія – одна з найдавніших форм словесного мистецтва. Починаючи з первіснообщинного ладу люди стали придумувати рими та пісні. Спочатку лірика була формою колективної творчості – фольклору. З появою осілого способу життя, функцію культурного обміну взяли на себе мандрівники: кефаристи, лірники, кобзарі. Вони співали поеми і балади. Першою відомою написаною поемою є «Епос про Гільгамеша». Написана поема на 12 кам'яних плитах клинописом близько III тисячоліття до нашої ери. Першою цивілізацією, що ввела поезію в письмовий формат і у систему освіти була антична Греція. Аристотель розділив поезію на три види: епічна поезія, драма та лірика. У ті часи вся література була рифмована. Молоді хлопці з 7 років вивчали грамоту та твори класиків поезії, як Гомера, Есхіла, Вергілія напам'ять. Лірика лічила душу, медицина тіло. Лірика джерело мудрості для риториків. Базою для освіти поезія була в школах софістів на чолі з Ісократом. Риторика наука про красиву річ. Поезія сама суть риторики.

В III столітті до нашої ери римляни захопили Грецію і запозичили багато культурних традицій. Неотерики відмовились від використання великих

віршованих форм. Греки положили основу сучасної освіти на основних принципах «пропідевтики». Під час Великого переселення народів багато європейських племен варварі запозичили поетичну культуру, латинську мову та християнство у римлян. Всього літературу середньовічної Англії розділяють на 3 етапи: Англосаксонська література V-XI ст., Період нормандських завоювань XI-XIII ст., Період зрілого середньовіччя XIV ст. Першою відомою англосаксонською поемою є «Беовульф». Це суміш християнської культури з язичництвом германської міфології. В середньовічній Англії було три мови: англійська (мова простих людей, селян), французька (мова феодальної еліти) та латинська (мова церковних служінь).

Джефрі Чосер 1397 року написав «Кентерберійські оповідання», здійснивши революцію у тогочасній англійській поезії.

В епоху Ренесансу відбувся культурний зсув в сторону Античності. Натхненні Гомером Томас Уайт та Генрі Серреєм створили нову англійську метрику для поезії.

Велику роль у англійській поезії зіграв Філіп Спенсер. Його робота 1580х років «Захист поезії» поширила нові ідеї словесного мистецтва по Англії.

Для епохи романтизму характерні: одержимість старовиною, самоіронія, «незвичність» і гротеск. Вільям Вордсворт, Роберт Сауті, Семюел Колрідж – представники першої поетичної школи романтики «Озерна школа». Фундаментальне питання естетики – протиставлення мистецтва дійсності 1917-1945 років. Песимістичні ідеї хаосу, духовний ескепізм, режим відчуженість. Застосування методу inquiry-learning в комбінації з вивченням поем дає хороші результати у набуванні учнями мовленнєвої грамотності. Вивчення англійської мови через пісні ефективний метод навчання будь-де і коли. Учні завжди мають при собі гаджети, плеєри і мотивацію для вивчення. Римування у піснях, задоволення естетичних смаків учня, та розслаблена атмосфера без необхідності зубрити розширює словниковий запас, навички слухання та

комунікації, тренування дикції та постановка вимови. Повторення ефективно засвоює граматичні конструкції учням.

Я, Бусько Роман Володимирович, своїм підписом засвідчую, що моя бакалаврська робота «Інтернет як платформа навчання іноземної мови» виконана з дотриманням усіх вимог до наукової етики та поваги до інтелектуальних надбань, самостійно та індивідуально. Під час написання роботи я дотримувалась принципів академічної доброчесності та несу відповідальність за порушення загальноприйнятих правил цитування

СПИСОК ЛІТЕРАТУРНИХ ПОСИЛАНЬ

Посилання на наукові дослідження

1. Белоножко Н. Использование музыкальных выразительных средств в процессе обучения английскому языку/ Белоножко// Иноземні мови - 2001. - №4. – с. 14 - 17.
2. Копистянська Н. Жанр, жанрова система у просторі літературознавства: Монографія / Нонна Копистянська. — Львів: ПАІС, 2005. — 368 с.
3. Ионкис Г.Э. Английская поэзия 20 века. – М. – 1994. – 121 с.
4. Ткаченко А. О. Мистецтво слова (Вступ до літературознавства): підручник для гуманітаріїв / Анатолій Ткаченко. — К.: Правда Ярославичів, 1997. — 448 с.
5. Евдокимова Л.В. Стиль и система стилей в средневековых европейских литературах // Стили в литературах средневековой Европы. М.: Изд-во ПСТГУ, 2016. С. 4—29.
6. Вышенская Ю.П. Синтаксические приметы «золотого» стиля произведений средневековой английской поэзии // Вестник Российского университета дружбы народов. Серия: Теория языка. Семиотика. Семантика. -№ 7. – 2018. –с. 90 -103.
7. Свердлов М.И. О жанровом мифе: что воспевает пиндарическая ода? // Вопросы литературы. - 2002. - № 6.
8. Аристова Е.А., Улитина С.Г. Английская поэзия как средство формирования социокультурной компетенции у студентов-будущих переводчиков // Вестник Пермского национального исследовательского политехнического университета. Проблемы языкознания и педагогики.- № 7. – 2015 . – с. 11 -22.
9. АУДИО. Образование. Лекция из ликбеза «Что такое античность»
<https://www.youtube.com/watch?v=ewu6HmggywM>.
10. Философия Платона <https://www.youtube.com/watch?v=E1X3LXF0Fp4>
11. Философия Аристотеля <https://www.youtube.com/watch?v=XqgfNzoDJag>
12. Английская поэзия (цикл "Тысяча лет английской литературы")
<https://www.youtube.com/watch?v=Vmv8XeUyzsc>

13. Михаил Эпштейн. Поэзия и сверхпоэзия. О многообразии творческих миров. СПб: Азбука, 2016. — 480 с.
14. Анализ стихотворения. Учебно-методическое пособие. Москва.Издательство "Экзамен", 2005г.
- 15.Про того, хто бачив усе...» // Літературознавча енциклопедія : у 2 т. / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. — Київ : ВЦ «Академія», 2007
- 16.Гебель С. Ф. Використання пісні на уроках іноземної мови / С. Ф. Гебель / Іноз. мови в школі. – 2009. – № 5. – С. 28-31
- 17.Дьяченко Н.П. Вірші, римування та пісні як засіб підвищення ефективності уроку англійської мови / Н.П.Дьяченко //
- 18.Английская поэзия (цикл "Тысяча лет английской литературы")<https://www.youtube.com/watch?v=Vmv8XeUyzsc>
19. ЕПОС ПРО ГІЛЬГАМЕША "ПРО ВСЕ ВИДАВШЕМ"/ ЗІ СЛІВ СІН-ЛЕКЕ-УННИНИ, ЗАКЛИНАТЕЛЯ
<http://bibliograph.com.ua/ggEpos.htm>
- 20.The Aeneid/ By Virgil /written 19 B.C.E/ Translated by John Dryden/
<http://classics.mit.edu/Virgil/aeneid.1.i.html>
- 21.Публій Овідій Назон «Метаморфози»/ Книга сьома/ переклад А. Содомори/
http://ae-lib.org.ua/texts/ovidius_metamorphoses_ua.htm#07
- 22.Title: Leaves of Grass/ To Historian/ Author: Walt Whitman/ Release Date: August 24, 2008 [EBook #1322] http://www.gutenberg.org/files/1322/1322-h/1322-h.htm#link2H_4_0001
- 23.Johny Boy's Bones/ by Collter Wall
<https://www.youtube.com/watch?v=OPI0nqE5j6w&list=LLkelvYeKVBfeDtvKXRZ1vyg&index=39&t=0s>